

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Kiropraktisk behandling).

(Afgivet af socialudvalget den 30. maj 1974).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med socialministeren, der tillige har besvaret udvalgets skriftligt stillede spørgsmål. En af disse besvarelser er optrykt som bilag til betænkningen.

Lovforslaget er genfremsat uændret i forhold til de i folketingsåret 1972-73 og 1973-74, I. samling, fremsatte lovforslag. Udvalgsbehandlingen har derfor formet sig som en videreførelse af det tidligere arbejde.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Den almindelige danske Lægeforening,
Henning Christensen, Veksø,
Danske fysioterapeuter,
Dansk Kiropraktor-forening,
Dansk Kiropraktor-råd,
Det danske selskab for manuel medicin og
Landsforeningen til kiropraktikkens fremme.

Udvalget har navnlig hæftet sig ved følgende hovedspørgsmål:

I de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, udtales, at man i en *forsøgsperiode* overvejer at begrænse det offentliges udgifter ved at foreskrive en maksimering af antal af tilskudsberettigede behandlinger og begrænsning af tilskuddets størrelse. Under lovforslagets behandling har man anset det for hensigtsmæssigt at indføje en revisionsbestemmelse. Socialministeren har stillet ændringsforslag herom tiltrådt af udvalget.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at det er hensigten, at det

offentlige tilskud i en forsøgsperiode begrænses til maksimalt 4 behandlinger og 1 røntgenundersøgelse pr. patient inden for en 12 måneders periode. *Udvalget* forudsætter, at maksimum fastsættes til det anførte.

I samarbejdet mellem alment praktiserende læger og speciallæger er det almindelig praksis, at speciallægen giver patientens alment praktiserende læge underretning om, hvilken diagnose han har stillet, og hvilken behandling han har anset for hensigtsmæssig. Udvalget har overvejet, hvorvidt det herefter bør pålægges kiropraktorerne ved begyndelsen af en behandling at underrette patientens alment praktiserende læge — respektive den læge, patienten anviser — om diagnosen og behandlingen. Spørgsmålet har været gjort til genstand for samråd mellem udvalget og socialministeren, og der er herunder opnået enighed om, at en sådan underretningspligt indføres og sikres ved overenskomst.

Reklame for sygebehandling er et spørgsmål af almen interesse, og udvalget er bekendt med, at reklame med angivelse af stillingsbetegnelsen kiropraktor, træffetid med videre er lovlig. Udvalget henleder opmærksomheden på, at gennemførelse af den foreslåede ændring af sygesikringsloven ikke vil ændre kiropraktorerens stilling i forhold til § 26, stk. 2, i lov om udøvelse af lægegerning, hvorefter en person, der ikke er autoriseret til at udøve lægegerning, straffes med bøde, dersom han ved bekendtgørelse — bortset fra almindelig meddelelse om adresse — reklameskiltning, udsendelse af beskrivelser